

Tarih yazmayı 1970'lerde öğrendim; "23.Nisan.1973" gibi. Gün, ay ve yılın arasındaki noktalar var mıydı, "Nisan"ın ilk harfi büyük harfle mi yazılıyordu tam anımsamıyorum şimdi; bu konudaki kurallar o denli çok değişti ki.

Tarih yazmayı öğrendikten sonra bir de baktım ki birler basamağı değişiyor yıldan yılda; 1971, 1972, 1973 ...

1979 yılı bittiğinde bu kez onlar basamağı değişti. Sanki bin dokuz yüz yetmiş dokuzdan sonra bin dokuzyüz yetmiş bilmem kaç gelecekti; gelmedi. Garibime gitti.

Kısa sürede alıştım ama kafama bir soru takıldı. Acaba bin dokuz yüz doksan, iki bin nedir?

Doğrusu 2000 düşünülemez gibiydi.

Evet, bilimsel çözümlerinin sonucu olarak 2000'e ilişkin birşeyler düşünülebiliyordu ama hepsi soyuttu.

Somut olarak, yanımdaki sevdiğim insan ne olacaktı 2000'de; ya da annem, babam, kardeşlerim ve arkadaşlarım? Hani anne, baba ve kardeşlerin yenisi olmaz ama; aradaki bağ genetik bağdan sanki daha güçlü gibi hissedilir ve sevgilinin yenisinin de olabileceği düşünülemez ama; geriye kalan her şey değişir. Artık okul yok olacaktı. Yaşadığım ev, sokak, mahalle, semt, kent ve hatta ülke biçim değiştirmiş olacaktı. Somut olarak 2000'i düşünmek olanaklı değildi? Kırkına merdiven dayayacaktım. Peki ben olacak mıydım 2000'de?

Soyut, -bilimsel olarak çıkarsanmışsa somutlaştıkça çoğu doğrulanan- gelecek kurgularına karşın, bizzat benim için 2000 düşünülemez bir kaostu, tam bir boşluktu. Yapacak bir şey yoktu. Bekleyecektim. 2000 olunca, geriye bakıp bunları düşündüğüm anı düşünecektim.

2000 olduğunda bütün bunlar aklıma bile gelmedi. Geçenlerde, hediye olarak yeni bir "akıllı" cep telefonu geldi. O an birden anımsadım, kargacık burgacık tarih yazdığım 1970'leri, 1980'lere girdiğimizde garipsememi ve belleğim üzerinden kendime göndermiş olduğum mesajı. Mesaj zamana gönderilmişti, zamanı şaştı ama yerine ulaştı.

Anımsamama neden olan olay, ilk kez görüntülü telefon görüşmesi yapmam. Evet, Maryland ile görüntülü telefon görüşmesi yaptım.

1970'lerde "Uzay Yolu" dizisinde görmüştüm ilk kez görüntülü telefonu. Tam bir kurguydu. Çoğu evde telefon yoktu. Komşunun telefon numarası verilirdi. Telefon geldiğinde "bir dakika" denip komşu çağrılırdı. Kıtadan kıtaya, uzaydan karaya, hem de görüntülü telefon görüşmesinin düşünülmesi bile olanaklı değildi. Ama düşünmüşlerdi. Mister Spak, elindeki görüntülü iletişim aletini açar ve "Kaptan" diyen bir görüşmeyi başlatırdı.

O zamanlar geleceğe somut biçimde uzanan zayıf da olsa bağlar vardı. Şimdi bakıyorum da 2020'yi, 2030'u konuşanlara hep geçmişten söz ediyorlar. Mister Spak'ın elindeki görüntülü iletişim aleti gibi o an için olanaksız ama gelecekte olabilecek birşeyler yok. Gelecekte beklenen varsa yoksa geçmişte olanların şu ya da bu değişikliklerle tekrarı.

Doğal gelişim, toplumsal gelişim, teknik gelişim gibi senden bağımsız gelişimlerde bir tıkanıklık var. 2020'lerde 2030'larda ne olacağı, yaklaştıkça belirsizleşiyor. Bu tür belirsizlikleri fiiliyatta insan kapatır. Belirsiz, çünkü ne olacağını senin yaptıkların belirleyecek. Hadi bakalım...